

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 43. Michael Exules revocat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX.
A. C. 821.

§. XLIII.

Michael Exules revocat.

*vit. S. Theo.
Stud. n. 102.*

In Oriente novus Imperator Michael relegatos ab exilio revocavit; quamvis enim ipse Imagines non adoraret, quemlibet tamen, quod lubebat, credere patiebatur, ut neminem sibi haberet offensum. Tunc igitur S. Nicetas Abbas Medicionensis egressus e carcere in suburbium Civitatis Constantinopolitanae venit, ubi exactis annis tribus mortem oppetiit die Dominica, tertia Aprilis, anno octingentesimo vigesimo quarto, & ad suum Monasterium delatus est. Ipsa obitus die Ecclesia ejus memoriam colit. S. Theophanis quoque corpus in suum Monasterium Singrianense revectum est. Eodem tempore S. Theodorus Studita cum aliis e carcere liberatus, postquam annis septem integris ab anno 815. usque ad annum 821. captivus fuisset, ad Michaellem Imperatorem dedit Epistolam, in qua gratias agit. In ea Catholicum esse præsumit, hortaturque, ut ad reducendam Ecclesiae pacem animum adjiciat. *Uniamur, inquit, vertici Ecclesiarum Romæ, (*) & per eam*

(*) His verbis sensum S. Theodori Studitæ ex Græco latinum reddit R. P. Sirmondus S. J. Prof.

eam tribus Patriarchis. In itinere Constantinopolim ubique magnæ reverentiæ signis excipitur, familiis & totis Congregationibus obviam procedentibus. Quisque felicem sortem sibi obtingere profitebatur, si ad se diverteret. Vitæ ipsius Scriptor aliqua hac profectio-
ne ab eo edita miracula narrat.

S. Theodorus Calcedonem perveniens invisit ad Nicephorum Patriarcham in suo Monasterio degentem, quia Constantinopoli esse non poterat, Adversario ipsius Sedem occupante. Is erat Theodorus *Cassitera* qui eodem anno 821. vitam finiit, postquam Patriarchæ Nomen annis sex gessisset. Successorem habuit Antonium Metropolitam Silæum, Iconoclastam fama notissimum, qui Sedem annis sexdecim tenuit. Inter ceteros qui ad salutandum Theodorum Abbatem venerant, adfuit Anachoreta, nomine Petrus, tractaturus cum Patre de sinistra fama, quam sibi conflabant æmuli ejus vitam & acta reprehendentes. Abbas Theodorus cognoscens,

I 3 Petrum

Profecto illustrissimum ab Oriente contra Protestantes æque ac ipsos Græcos testimonium! nempe Roma, id est S. Petri Cathedra, illud vinculum est, a Jesu Christo ordinatum, sine quo Communio Ecclesiastica demonstrari non potest. In Schismate autem nulla salus.

Sæculum IX.
A. C. 821.

n. 103. 104.
n. 116.
Sup. n. 15.

n. 117.

Sæculum IX.

A. C. 821.

Petrum Divinæ gratiæ ope virtutem consecutum esse excellentem, *Novum hoc*, inquit, *ac penitus intactum vitæ genus paululum remitte; pane quo ceteri vescuntur, utere, & vino interdum cibisque aliis quantum libet; ut his vesci videre, fastumque ex inedia cibique abstinentia devites, nullaque in re carpi possis. Cessa nudis pedibus ingredi, quid id necessarium non est, sed per hyemem a frigore illæsum te serva.* Quæ cum ille in hunc modum suafisset, ejus vicissim accusatores verbis admonuit, ne tantum virum temere proscinderent, sed potius virtutem revererentur.

n. 118.

S. Theodorus Studita.

II.ep.86.

Cum autem una cum selectis Episcopis & Nicephoro Patriarcha convenisset Theodorus, omnes inter se consilium inierunt adeundi Imperatorem, eique preces offerendi, ut & ipsi proprias Ecclesias reciperent, & qui eas occuparent, hæretici pellerentur. Michael Imperator præcepit, ut parti adversæ colloquerentur. Porro hoc audito Catholici omnium Episcoporum & Abbatum nomine Libellum ei in responsum traderunt, ut creditur, a Theodoro compositum. In eo dicunt: *Quod si humanum quidpiam esset, de quo sermo est, & quod in potestate Patriarchæ vel nostræ situm, totum nos concedere oporteret. Cum autem de Deo agatur, cui*
serviunt

serviunt omnia, non modo hic aut ille, Sæculum IX. A. C. 821.
 sed neque si Petrus vel Paulus, neque
 si Angelorum quispiam foret, mutare
 aliquid, licet minimum, audeat; nam
 ea ratione universum everteretur Ev-
 angelium. Jam vero sermonem refel-
 lendi causa cum Heterodoxis conferre
 minime convenit. Quod si quid est e-
 jusmodi, de quo ambigas, (*) id Pa-
 triarcha pie dissolvere poterit. Jube re-
 cipi declarationem Veteris Romæ, prout
 olim & ab initio (**) paterna tradi-
 tione transmissus mos fuit. Hæc enim
 suprema est Ecclesiarum Dei, in qua
 S. Petrus Sedem primus tenuit. Hæc vit. Method.
 Declaratio non erat alia quam Epistola c. 1. n. 5.
 Papæ Dogmatica, quam Methodius Mo- Boll. 14.
 nachus Nicephori Patriarchæ Romæ A- Jun.

(*) In Versione R. P. Sirmondi lego: De quo
 ambigat aut diffidat divina ✠ Magnificentia ✠ † Scilicet
 vestra. Mirum! quod Græci hac voce princi-
 pem compellent.

(*) Quid ad ejusmodi Testimonia Prote-
 stans respondeat? Certe Theodorus Studita
 ab universa Ecclesia Vir orthodoxus habebatur.
 Nec minus certum est ex his ipsius verbis, quod
 fuerit Papista. Ubi ergo, mi Protestans, illa
 tempestate tua erat Antipapistica Ecclesia? Sed
 si Caveum Anglum audimus; Theodorus Stu-
 dites fuit homo Iconomania perditissime ad-
 dictus, superbus, bipedum procacissimus. Opti-
 ma refutatio!

Sæculum IX. pocrisiarius novissime attulerat. Is enim comperta Leonis Armeni nece, & A. C. 821. Exulum libertate, Constantinopolim rediit sperans, Michaellem Imperatorem ad Fidem Catholicam reduci posse, & Nicephorum in Sedem suam restitui. Michael Imperator accepta Papæ Epistola nihil respondit.

II. ep. 199. Ad idem tempus, quo Imperator colloquium inter Catholicos & Heterodoxos suadebat, referenda videtur prolixa Epistola Theodori, nomine Catholicorum dispersorum scripta, & ad Imperatores Michaellem & Filium ejus Theophilum directa, in qua Doctrinam de imaginibus, sine dubio ut Imperatorem edoceret, amplissime explicat.

vit. Theod. Catholicici in conspectum Imperatoris admissi exposuerunt, se ab Antecessore ipsius vim fuisse passos, sedibus suis expulsos; sacras imagines vero profanatas. Ille ad prolixam Patrum orationem respondit: *Tametsi, inquit, egregia & honesta sunt, quæ dixistis, mihi nequaquam sunt amplectenda, qui hæcenus imaginem nullam colui. Quocirca æquum est, me cum manere, qui fui, & vos pariter opiniones vestras sequi, per me enim licebit; sed imagines in Regia urbe a vobis erigi prorsus nolo.* Ex hoc responso Episcopi & Abbates cognoscentes, quod furdo fabulam canerent,

rent, & intelligere non valenti, statim Constantinopoli excefferunt. Cum Nicephorus Patriarcha quoque Michaeli Imperatori scripsisset, idem ille respondit, & pollicitus est, se eum in Sedem suam reducturum, si promitteret, Concilium Tarasii rejicere æque ac illud sub Constantino celebratum, eaque omnia quæ pro vel contra imagines acta fuissent. At S. Patriarcha exilium prætulit.

§. XLIV.

Michaelis Imperatoris mores.

Michael natus erat Amorii in Phrygia superiore, in qua Provincia nunquam non nidulabantur plurimi Judæi & Athingani, quoddam genus Hæreticorum, qui iidem esse dicuntur ac veteres Melchisedeciani, & quorum posteri vagabundi nostri Cingari feruntur. Vidimus tamen nomen Athinganorum etiam Paulicianis seu Manichæis Armeniæ datum fuisse. Ex his duabus Sectis nempe Judæorum & Athinganorum conflata est tertia, cujus errores Michael Majorum suorum traditione acceperat. Illius Religionis homines Baptismum recipiebant, & Circumcisionem rejiciebant; cetera totam Legem Mosaicam servabant. Quilibet enim domi suæ Judaicæ Gentis virum vel mulierem habebat,

Sæculum IX.

A. C. 821.

v. S. Niceph.

c. 13. n. 83.

*Script. post.**Theoph. p. 27**n. 3. Sup.**L. IV. n. 34.**Cang. Gloss.**Gr. Goar. ad**Theoph. p. 413.**Sup. Lib.**XLV. §. 54.*